सर्गः ५ तमर्चयित्वा विधिवत् विधिज्ञस्तपोधनं मान धनाग्रयायी। विशाम्पतिर्विष्टरभाजमारात्कृताञ्जलिः कृत्यविदित्युवाच ॥ ३ ॥ अय्यग्रणीर्मन्त्रकृतामृषीणां कुशाग्रबुद्धे कुशली गुरुस्ते। यतस्त्वयाज्ञानमशेषमाप्तं लोकेन चैतन्यमिवोष्णरश्मेः ॥४॥

तमिति। विशां मनुष्याणां पतिः स्वामी रघुः तं कौत्सं विधिवत् विधिपूर्व्वं अर्चयित्वा पूजयित्वा इति वक्ष्यमाणमुवाच उक्तवान् किं० विशांपतिः विधिज्ञः विधिंशास्त्रं जानाति सः पुं किं० मानधनाग्रयायी मानो धनं येषां तेषामग्रे यातुं गन्तुं शीलमस्य सः पुं किं० विं आरात् समीपे कृताञ्जलिः कृतो ऽञ्जलिर्हस्तयोगो येन सः पुं किं० कृत्यवित् कृत्यं कार्य्यं वेत्तिजानाति स किं तं तपोधनं तपो धनं यस्य तं पुं किं० तं विष्टरभाजं विष्टरमासनं भजति सेवते तं ॥ ३ ॥ अयीति अयि प्रश्ने हे कुशाग्रबुद्धे कुशस्याग्रमिव सूक्ष्मा बुद्धिर्यस्य स ते तव गुरुः कुशली कुशलमस्यास्ति सः अस्तीति शेषः किं गुरुः ऋषीणां मुनीनामग्रणीः श्रेष्ठः किं ऋषीणां मन्त्रकृतां मन्त्रान् कृतवन्तो मन्त्रकृतस्तेषां यतो यस्माद्गुरोस्त्वया अशेषं समग्रं ज्ञानमाप्तं प्राप्तं कस्मात्केन किमिव उष्णरश्मेः उष्णारश्मयः किरणा यस्य तस्मात् सूर्य्यात् लोकेन जनेन चैतन्यं प्रबोध इव ॥ ४ ॥